

[Aksel Larsen.]

ved ogsaa, at denne hans Fremstilling er urigtig, fordi han senere i sin saakaldte Redegørelse og Svar kom til at sige, at derfor, af de af ham nævnte Grunde, havde man iværksat visse militære og politimæssige Foranstaltninger, men han talte i sit Svar slet ikke om de politimæssige Foranstaltningers Indhold. Der er foretaget meget andet end det, Forsvarsministeren og Statsministeren henholdsvis i deres Dementi og i Svaret her har redegjort for. Det var, som sagt, ikke min Mening, at jeg egentlig vilde have dette diskuteret, men naar en ansvarlig Minister her giver en vitterlig urigtig Redegørelse, er det jo nødvendigt for os at paavise Urigtigheden deri og spørge: Hvorfor siger man noget, som man selv ved ikke passer?

Det er dog ikke fuldkommen normalt, at man sender Krigsfartøjer til Søs med halv Bemanding; det er dog ikke fuldkommen normalt at udlevere skarpe Skud til Soldaterne; det er dog ikke fuldkommen normalt at give Soldaterne Besked om at skyde uden Varsel, uden engang at se sig for, hvad de skyder paa; det er dog ikke fuldkommen normalt at stille spanske Ryttere og Kanoner op ved Høveltelejren; det er dog ikke fuldkommen normalt, at man graver Skyttegrave ved Lynetten; det er dog ikke fuldkommen normalt at sende Mandskab til Sjællands Nordkyst med speciel Ordre til at holde skarpt Udkig efter russiske Handelsskibe; det er dog ikke fuldkommen normalt, at man sætter bevæbnet Mandskab paa Politigaardens Tag, sætter Politiet i Alarmberedskab mod et indenrigspolitisk Kup.

Man maa have mig undskyldt — men den Del af Ministerens Svar, der omfattede disse Foranstaltninger, som han kalder lidet omfattende, er i Strid med Kendgerningerne, som Befolkningen har kunnet overbevise sig om ved Selvsyn.

Derfor er der dobbelt Grund til at spørge, dels: hvorfor iværksatte man disse Foranstaltninger? — dels: hvorfor forsøger man bagefter at bagatellisere dem? Jeg vilde ikke have haft noget imod, om Regeringen havde sagt: vi skønnede af de og de Grunde, at Situationen var saa alvorlig, at saa omfattende og ekstraordinære Foranstaltninger maatte til, for vi vilde ikke have, at man med Rette skulde kunne udsætte os for saadanne Bebrejdelser, som man udsatte Regeringen for efter 9. April. Det kunde jeg have forstaaet. Men at fortælle, at der overhovedet ikke er sket noget, at alt er fuldkommen normalt, og derpaa sige: naar vi foretog os det og det, skyldes det nogle maanedgamle Artikler i udenlandske Blade

— det synes jeg ikke, man kan lade sig byde her i Tinget. Hvis det var paa Grund af Artikler i „Krasnaja Zvezda“ eller noget andet udenlandsk Blad, havde man vel ikke behovet i sidste Øjeblik paa fuldkommen panikagtig Maade at iværksætte Foranstaltninger. Sandheden er jo, at man gik ud paa Baller og hentede Soldaterne hjem, hvilket foraarsagede stor Alarm og Uro. At en Befalingsmand, der netop stod og skulde giftes, fik Besked om, at det var der ikke Tid til, han maatte skynde sig at komme ind — det var temmelig ekstraordinært. Det var iværksat saa hurtigt, saa pludseligt og maatte give Indtryk af, at de ledende Kredse var grebet af Panik — saa den Forklaring om Bevæggrundene, som den højtærede Statsminister her har forsøgt at give, kan simpelt hen ikke holde Stik.

Den højtærede Statsminister forsøger at klare sig uden om at give de Oplysninger om Regeringens Bevæggrunde — som vi har fuld Ret til at forlange, og som Folket har Brug for, fordi kun saadanne Oplysninger kan medvirke til at dæmpe den Uro, der er skabt — ved at paastaa, at det ikke er Regeringen, men det kommunistiske Parti i Danmark og dets Presse, der er Skyld i disse Rygter og denne Uro, og man skyder os i Skoene, at vi skal være Skyld i, at man i udenlandske Blade har skrevet om Danmarks militære Forhold. Jeg synes, Statsministeren skulde give sine Beskyldninger anden Adresse. Der er danske Blade, men ikke kommunistiske, der i deres ledende Artikler har anmodet Amerika om snarest at besætte Danmark med væbnede Styrker. Her i Tinget har Ordføreren for et af de Partier, den højtærede Statsminister saa inderligt gerne vil i intimest muligt Samarbejde med, fra Folketingets Talerstol gjort sig til Talsmand for, at Danmark skal tilslutte sig en økonomisk, politisk og militær Vestblok. Jeg tror, den Slags er medvirkende til ude i Verden at faa Stormagterne til at spekulere over: Hvor staar Danmark, og hvilke Hensigter har Danmark?

Og hvis man læser Regeringspartiets egen Presse, faar man unægtelig et Indtryk af, hvor i hvert Fald denne Presse ønsker, Danmark udenrigspolitisk skal placere sig, saa hvad angaar den Bedømmelse, man i Udlandet anslår med Hensyn til danske ledende Kredses Indstilling over for de verdenspolitiske Problemer og Danmarks Placering, tror jeg, Statsministeren skal gribe i sin egen og Partiets Barm og interessere sig for, hvad der skrives i den konservative Presse, i Venstrepressen og i andre Blade, og lade være med at forsøge